

УДК 347.965:021.8]:001.8(477)

ПИТАННЯ «ADVOCACY» НА СТОРІНКАХ НАУКОВИХ ВИДАНЬ (2000–2015 рр.): ІСТОРІОГРАФІЯ ДОСЛІДЖЕННЯ

Пуґач Л.Ю.

Львівський національний університет імені Івана Франка

На основі аналізу окремих наукових видань, зокрема, як-от: авторефератів дисертацій та монографій розкрито питання адвокатури, що висвітлюється та активно обговорюється теоретиками та практиками бібліотечної галузі. Описано основні принципи організації адвокатської діяльності. Досліджено та проведено аналіз вітчизняного досвіду у діяльності адвокатської кампанії бібліотек. Висвітлено теоретико-методологічні засади бібліотечної іміджеології. Зроблено спробу проаналізувати мотиви, які спонукали до обговорення важливої зв'язкової ланки як: соціум–бібліотека–владні структури.

Ключові слова: адвокат, адвокатська діяльність, бібліотека, інформаційне суспільство, Українська бібліотечна асоціація (УБА), документно-інформаційні ресурси, бібліотека, інформаційне суспільство, місцева громада.

Постановка проблеми. У наукових виданнях часто зустрічаються різні синонімічні визначення адвокатури, як-от: *адвокатування, адвокат, громадянське представництво чи представлення інтересів та захист прав громадян*, однак сутності адвокатури вони не змінюють. Відтак, з'ясувати значення поняття «адвокатура» є нагальним у бібліотекознавчому сьогоденні, для того, щоб можна було відстежити покрокові зусилля теоретиків та практиків бібліотечної галузі у проведенні цілеспрямованої роботи з адвокатури.

У бібліотекознавчих дослідженнях питання адвокатури (advocacy) постає все частіше, відтак, відіграє важливу роль для організації не лише бібліотечного середовища, а й громадянського

суспільства зокрема. Вимогою сьогодення є потреба бібліотек в адвокатській діяльності, адже її ефективне використання сприятиме кращому функціонуванню бібліотечної діяльності.

Відтак, *бібліотечна адвокатура* – це конкретні сплановані зусилля, спрямовані на отримання бібліотекою підтримки та розуміння. Такі зусилля необхідно докладати упродовж тривалого часу, використовуючи різноманітні засоби й форми роботи.

В умовах інформаційного суспільства, якнайширший доступ до якісної інформації з різних аспектів та галузей його життєдіяльності набуває всезростаючого значення. Така інформація в Україні в різних формах електронного та друкованого форматів створюється широким колом

громадських та приватних організацій на місцевому, національному та світовому рівнях і займає одне із чільних місць в їхній діяльності. Відтак, систематизувати потік інформації та зробити її придатною для подальшого використання у суспільному житті допоможе адвокаційна робота бібліотек, яка є процесом стратегічного управління інформацією для зміни або впливу на державні структури, задля відстоювання своїх інтересів [4].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Аналізуючи наукові розвідки, які провадять вітчизняні бібліотекознавці, за останні роки, бачимо, що активно досліджують бібліотечну адвокацію такі науковці, як-от: Віра Загуменна [13], Валентина Пашкова [19], Світлана Барабаш [7] та ін.

Відтак, важливу діяльність із захисту прав бібліотек і бібліотекарів провадить Українська бібліотечна асоціація (УБА), котрій варто віддати належне. Адже, УБА опікується інтересами бібліотек, доволі активно впроваджує в діяльність книгозбірень адвокаційний напрям.

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Діяльність бібліотек різних рівнів, в останнє десятиліття характеризується великою різноманітністю підходів до вирішення нагальних питань бібліотечної практики. Більшість проблем є типовими, тому що викликані потребами суспільства й, зокрема місцевих громад. Інструментами їх вирішення виступає адвокаційна діяльність, яка включає кадровий, інтелектуальний, економічний потенціал, систему організаційних прийомів і заходів, що можуть бути використаними для впровадження інноваційних автоматизованих технологій або для організації оновлених бібліотечних послуг, формування нових форм популяризації документів.

Мета статті. Головною метою цієї роботи є всебічне розкриття поняття «Адвокація» (Advocacy), що є полісемічним. Також проведення ґрунтовного аналізу та всебічного висвітлення поняття, як-от: «бібліотечна адвокація», «адвокаційна кампанія», «бібліотечна іміджеологія» та ін.

Виклад основного матеріалу. Відтак, англійське слово advocacy походить від латинського «закликати» - «to call to». Основне поняття описує це слово так: «Заклик до людей стати на ваш бік». Існує кілька подібних слів: дієслово (advocate) «виступати за», іменник advocate «адвокат, захисник» та іменник (advocacy) «адвокація, захист». Українські бібліотекознавці, термін «адвокація» розуміють, як «громадянське представництво» зусилля, якого спрямовані на захист інтересів книгозбірні. Завданням адвокації є відстоювання бібліотечної діяльності чи інноваційного розвитку шляхом ефективного впливу та фінансової підтримки з органами місцевого самоврядування.

Виокремлюють три типи бібліотечної адвокації:

- Самоадвокація (Self-advocacy);
- Адвокація конкретного випадку (Case advocacy);
- Громадська адвокація (Cause advocacy).

Адвокаційна діяльність є одною із основних складових роботи бібліотек, так як вони піклуються про свій розвиток, організаційну спроможність, статус. Робота з адвокації передбачає знання специфіки механізмів прийняття рішень,

нормативно-правової бази держави, а також точок дотику або можливостей участі у розробці документів, що безпосередньо стосуються щоденної діяльності бібліотек [6].

Тому, багато авторів присвячують свої наукові розвідки дослідженням та розкриттям питання сутності бібліотечної адвокації.

Процеси розбудови України як демократичної держави, її органічне входження у світовий правовий та інформаційний простір, обумовили зростання суспільної потреби в ефективному комплектуванні та використанні бібліотечних фондів, організації системи інформування з допомогою сучасних електронних інформаційних технологій. Дослідженнями в галузі правової бібліотечної адвокації займаються багато бібліотечних фахівців. Серед яких, варто відзначити праці Пашкової Валентини Степанівни [19] Іванової Наталії Георгіївни [14], Соловйової Марії Володимирівни [20], Давидової Ірини Олександрівни [11], Коваленко Ірини Павлівни [15] та ін. Автори з всебічно розкривають діяльність бібліотечної адвокаційної кампанії у розрізі правової сфери.

З початку 90-х років ХХ ст. в Україні розпочався стрімкий розвиток демократичного суспільства, який потребує постійної доступності до інформації. Усі ці інформаційні процеси проходять на правовій основі, що підкріплені Законами України [1].

В час активного зростання ринкової економіки та недостатності бюджетного фінансування, бібліотеки змушені розвивати свою комерційну діяльність. У вирішенні комерційних проблем, наданням відповідних підказок у розвитку цієї діяльності допоможе адвокація. Детальним вивчення існуючих можливостей книгозбірень зайнялась Марія Володимирівна Соловйова у своїй дисертації на тему: «Комерціалізація бібліотечно-інформаційної діяльності в умовах ринкової економіки України» [20].

Одним із перспективних аспектів дослідницької діяльності є виявлення автором важливих факторів розвитку комерціалізації бібліотек. Так, Марія Володимирівна Соловйова, виокремлює: інформатизацію суспільства, ринкову трансформацію економіки України, становлення та розвиток інформаційного ринку й ринку інформаційних продуктів і послуг, техніко-технологічні та управлінські трансформації бібліотек.

Автор також, акцентує увагу на уточненні змісту та значення терміну «комерціалізація бібліотечно-інформаційної діяльності», яка розглядається як процес налагодження відносин між бібліотеками та громадянським суспільством для створення комфортного інформаційного середовища бібліотек.

Варто зазначити, що таке визначення комерціалізації бібліотек, дає змогу припустити наявність тісної зв'язку з адвокаційною діяльністю, основна ознака якої, є налаштування комунікаційного відносин бібліотеки й суспільства, для отримання прибутку. Тому, активне використання адвокаційної кампанії у комерційній діяльності бібліотек дозволить в рекордні терміни збільшити фінансування книгозбірні, підвищити рівень прибутку від надання інформаційних послуг, віднайти надійних партнерів для подальшого інноваційного розвитку бібліотек.

Продовжуючи розглядати всі можливості адвокації та її вплив на розвиток комерційної трансформації бібліотек, варто звернути увагу на дисертаційне дослідження Ірини Олександрівни Давидової «Інноваційна політика бібліотек України: зміст та стратегії розвитку в інформаційному суспільстві». Дослідниця визначає необхідність теоретичних та методологічних розробок *формування інноваційної політики бібліотек*, співставляє та знаходить наукове пояснення розбіжностей між традиційною бібліотекою та комерційною діяльністю книгозбірні. Автор вважає, що новітні інформаційні бібліотечні технології суперечать традиційним методам роботи, проте створюють умови для нової системи соціальних комунікацій [11].

Авторка дослідила еволюцію наукових підходів щодо перетворення бібліотеки з традиційної на таку, що відповідає вимогам часу та визначила методологічні підходи до дослідження інноваційної політики розвитку бібліотек в інформаційному суспільстві. Ірина Олександрівна Давидова також акцентує увагу на інноваційній політиці розвитку бібліотек в Україні, яку розглядає на трьох рівнях, як-от: *державного регулювання інноваційного розвитку бібліотек; регіональної інноваційної політики в галузі бібліотечної діяльності; рівні окремої бібліотеки* [11]. Авторкою зроблено аналіз маркетингової діяльності бібліотек, але не системної роботи. Достатньо важливою проблемою в цьому напрямі, науковець вважає, стихійне використання маркетингових методів. Тому, для створення науково-теоретичних засад для керування бібліотеками потрібно використовувати методичні особливості адвокаційної діяльності та співставляти їх з правовими аспектами управління бібліотекою.

Бібліотечна адвокаційна діяльність неможлива без вміння правомірної оцінки дій перед суспільством та юридично захистити свої інтереси. Адже, при активному використанні комерційних елементів у бібліотечній сфері, потрібно забезпечити себе достойним рівнем правових знань. Розробкою теоретико-методичних засад юриспруденції у формуванні професійної освіченості бібліотечних працівників розглядала Ірина Павлівна Коваленко у дисертації «Комунікаційні засоби формування правової культури бібліотечних фахівців» [15].

Авторка зауважує, що основа для розвитку правової культури населення, забезпечується через обмін правовою інформацією між суспільством та бібліотекою. Громадяни, які засвоюють матеріали в галузі права, застосовують їх у повсякденному житті, в свою чергу утворюють *комунікаційне інформаційно-правове середовище*. Відтак накопичення і засвоєння цих знань відбувається саме через книгозбірню. В авторефераті дисертації, авторка обґрунтовує, що для створення професійної структури, яка б забезпечувала комунікацію у правовій культурі працівників бібліотек необхідно врахувати дві групи факторів: соціальні та особистісні. До соціальних належать механізми правового регулювання діяльності бібліотечної сфери. Особистісні враховують рівень професійної та правової підготовки бібліотечних фахівців, їхні моральні якості та обов'язки.

Варто зазначити, що особистісне ставлення до роботи та правова свідомість працівника, мають активний вплив на здійснення бібліотечної адвокаційної діяльності. Фахівці, які не прагнуть протидіяти стереотипам радянського часу, пасивні до ідей – не зможуть захистити власні права та обов'язки, а тим більше вплинути на владу відстоюючи майбутній розвиток бібліотек.

Науковець Любов Федорівна Голоха в своєму дисертаційному дослідженні «Модернізація державного управління бібліотечною справою в Україні: теоретико-методологічні аспекти» розробила нові підходи щодо *модернізації державного управління бібліотечною справою* як одного з операційних напрямків реалізації державної гуманітарної політики, забезпечення інтеграції України у світовий інформаційний і культурний простори.

Авторка на основі різних тлумачень понять «*державне управління*», «*державна політика*» та «*бібліотечна справа*» сформулював таку дефініцію поняття «*державне управління бібліотечною справою*»: цілеспрямований організаційно-регулюючий вплив держави через діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування, наділених відповідною компетенцією, на стан і розвиток бібліотечної справи з метою забезпечення виконання бібліотеками їх соціальної функції у суспільстві шляхом запровадження державної політики у сфері бібліотечної справи [10].

У дисертаційному дослідженні авторка зазначає, що в Україні й так існує багато проблем в бібліотечній сфері, котрі накопичувались роками. Основними з яких є недоліки чинного законодавства, що керує розвитком бібліотечної справи в Україні; відсутня програма для розвитку бібліотек і бібліотечної справи; нестача фінансів на оновлення книжкових фондів і передплату видань; низька заробітна платня та рівень соціального захисту бібліотекарів.

Тому, автором запропоновані зміни до Закону України «Про бібліотеки і бібліотечну справу» [1] та Постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліку груп власних надходжень бюджетних установ, вимог щодо їх утворення та напрямів використання» [2], які сприятимуть покращенню стану справ бібліотек країни.

Дослідницею визначено, що в Україні суб'єкти державного управління бібліотечною справою найвищого рівня поділяються на два види – *виконавчо-розпорядчі та консультативно-дорадчі*. Серед виконавчо-розпорядчих суб'єктів державного управління бібліотечною справою виділяються суб'єкти, повноваження яких визначено в Конституції України [15] (Верховна Рада України, Президент України, Кабінет Міністрів України) та суб'єкти, повноваження яких визначено іншими нормативно-правовими актами (Міністерство культури і туризму України та Міністерство освіти і науки України (для освітянських бібліотек) [2].

Науковець Любов Федорівна акцентує на тому, що на сьогоднішній день, основною проблемою бібліотек є старе, незрозуміле не прилаштоване до нових вимог і викликів інформаційного суспільства сприйняття органами влади ролі і функціонування бібліотек. Тому, як ніколи потрібна активна соціальна комунікація

між органами влади та громадянами через, яку можна впроваджувати адвокаційну кампанію, та завдяки чому може суттєво змінитися образ бібліотеки перед владою та суспільством.

Поняття «адвокація» – це різностороння комунікаційна робота, яка охоплює різні сфери діяльності. Тому, варто розглянути таку її складову – як імідж бібліотеки, його суть та розвиток. Дослідженням питання іміджу бібліотеки займався вчений Михайло Юрійович Матвеев. У своїй монографії «Імідж як соціокультурний феномен» автор розглядає різні його прояви, сукупність яких утворюють імідж бібліотеки як соціального інституту. Дослідник зазначає, що розрізняють наступні складові: освітній імідж, імідж працівників, професій та наступні складові бібліотечної науки. Науковець, розглядає основні теоретико-методологічні положення нової дисципліни – **бібліотечна іміджелогія**. Автор вважає, що – це наука, яка вивчає закони формування, збереження, передачі та функціонування іміджу [17].

Важливою проблемою у бібліотечній іміджелогії є нерозуміння суті терміну «імідж», його особливостей та підходів. Дослідник стверджує, що такі суміжні поняття як «образ», «престиж», «статус», «репутація», «стереотип» є своєрідними методами вдосконалення іміджу, його доповненням. Таким чином, незважаючи на загальновідомі терміни, Михайло Юрійович Матвеев, перераховує найбільш характерні означення і у міру можливостей показує, як у залежності від того чи іншого визначення, змінюється суть іміджу та збільшується таким чином ймовірність до його покращення.

На сьогодні склалися наступні **концепції іміджу бібліотек**, як-от:

1) організаційно-управлінський, який стосується удосконалення обслуговування і розвитку реклами;

2) психологічний, що звертає увагу на душевний спокій бібліотекаря, його самооцінку;

3) ірраціональний – імідж бібліотеки визначається незалежними від них факторами [17].

Автор вважає, що відсутність єдиної концепції виокремлення бібліотечного іміджу настановує до необхідності створення комплексного підходу, який буде враховувати всі наявні погляди.

У монографічному дослідженні автор виголошує **основні підходи до вивчення іміджу**, як-от:

1) проведення дослідження поточного іміджу певних бібліотек;

2) вивчення іміджу як «вічної проблеми», яка стоїть перед книгозбірнями.

Варто зауважити, що ці підходи по вивченню іміджу зовсім різні, як за методикою проведення, так за підбором з літератури, та, зрештою, і в отриманні кінцевих результатів. Поточний імідж буває зовнішнім (думка населення про бібліотеку) і внутрішнім (погляд бібліотекарів). Його суть полягає, у дослідженні конкретної бібліотеки чи бібліотек регіону орієнтованого на невеликий відрізок часу. Автор виокремлює такі групи поточного іміджу як: соціологічне опитування, обмін досвідом в галузі удосконалення іміджу (реклама, бібліотечний дизайн) та моніторинг літератури регіону [17].

Відтак, дослідження поняття іміджу як соціокультурного феномену відіграє важливу

роль у розвитку бібліотечної адвокації. Таким чином, імідж аналізує діяльність бібліотеки всебічно, як з внутрішнього боку, так і з зовнішнього, показуючи перспективні плани діяльності книгозбірні, адже адвокація втілює їх в життя, через тісний зв'язок громадянського суспільства із державними органами влади. В свою чергу, лише за допомогою створення позитивного іміджу можна розвинути успішну бібліотечну адвокаційну кампанію.

Варто звернути увагу на те, що мало авторів на сьогодні займаються глибокими науковими дослідженнями у сфері інформаційного розвитку адвокаційної діяльності бібліотек, їхніх взаємозв'язків з громадськістю за тривалий період часу. Проте, Олена Вікторівна Воскобойнікова-Гузєва свою монографію присвятила дослідженню процесів розвитку і трансформації бібліотечно-інформаційної сфери України в період 1990–2010-х рр. Авторка проаналізувала **основні аспекти взаємодії громадянськості на діяльність бібліотеки** за цей період і на основі зроблених висновків розробила свою модернізаційну модель розвитку бібліотечно-інформаційної сфери. Олена Вікторівна розглядає **модернізацію**, як якісне покращення форм, методів і результатів діяльності бібліотек, а також удосконалення способів управління бібліотечною системою. Завдяки цій моделі бібліотеки зможуть ввійти в єдину світову систему стандартів бібліотечно-інформаційного розвитку [8].

Дослідниця Олена Вікторівна, розглядає **бібліотечно-інформаційну сферу України**, як одну із сфер діяльності людини чи суспільства, цілісну гармонізовану систему, що містить впорядковану сукупність об'єктів і зв'язків між юридичними, фінансовими, інформаційними, комунікаційними сферами, що знаходяться під впливом комплексу зовнішніх і внутрішніх факторів розвитку [8].

На думку авторки, для того щоб створити бездоганну модель сучасної бібліотеки не існує єдиної формули, але є багато підходів, метою яких є збереження, забезпечення і розвиток бібліотек різних видів і типів. Адже, ефективне функціонування бібліотечно-інформаційної сфери на тісно пов'язане із бібліотечною адвокацією. А саме, від прямих зв'язків із науковою, освітньою, виробничою сферами та системою державного управління, особливо, коли це стосується фінансового і законодавчого забезпечення, урахування національних і регіональних особливостей національного розвитку.

Розвиток адвокації на сучасному етапі діяльності бібліотек з кожним роком відіграє все більшу роль, таким чином привертаючи увагу до себе дослідників. На сьогоднішній день, питаннями які висвітлюють бібліотечну адвокацію, займаються члени Української бібліотечної асоціації. Теоретичні та практичні дослідження здійснюють вітчизняні бібліотекознавці, як-от: Віра Вікторівна Загуменна [13], Світлана Іванівна Барабаш [6], Валентина Степанівна Пашкова [20], фахівець з адвокації Владислав Євгенійович Кучеронос [17]. Українською бібліотечною асоціацією було розроблено програму з адвокати «Через бібліотеки – до знань» та створено блог з адвокати [7].

Висновки і пропозиції. Відтак, адвокаційна діяльність не може відбуватись без таких ком-

понентів, як формування тісного зв'язку з громадськістю, розвитку соціальних комунікацій, використання громадського моніторингу та експертизи, знання відповідної системи управління та менеджменту. Адже, розвиток адвокаційної діяльності буде ефективнішим при активному використанні маркетингу та реклами. Ці компоненти мають безпосередній комунікаційний зв'язок з владними структурами та ринком, а значить і з фінансами, за допомогою яких бібліотека зможе розвинути свою інноваційну діяльність.

Проаналізувавши вище сказане, спробуємо зазначити, що адвокаційна робота буде успішно

проведена, якщо враховані такі головні елементи, як-от:

- активна позиція дирекції бібліотеки;
- соціальна свідомість працівників бібліотек;
- досконале знання нормативно-правових документів;
- установлений соціально-комунікаційний зв'язок між громадськими організаціями та владними структурами та інше.

Тому, активне використання інноваційних підходів та врахування всіх необхідних соціальних елементів, дозволить активно впроваджувати бібліотечну адвокаційну діяльність та підвищити імідж книгозбірень у суспільстві.

Список літератури:

1. Про бібліотеки і бібліотечну справу: Закон України від 25 січ. 1995 р. // Відомості Верх. Ради України. – 1995. – № 7. – Ст. 45.
2. Про затвердження переліку груп власних надходжень бюджетних установ, вимог щодо їх утворення та напрямів використання: Постанова Кабінету Міністрів України від 17 травня 2002 р. N 659. – Режим доступу: <http://zakon3.rada.gov.ua/laws/show/659-2002-%D0%BF>
3. Адвокаси в бібліотечній сфері : посіб. для бібліотекарів, користувачів і друзів бібліотек: на основі видання Амер. біб. асоціації : пер. з англ. / наук. ред. В. С. Пашкової. – Електронні дані. – Назва з екрану. – Режим доступу: http://libinnovate.files.wordpress.com/2009/12/advocacy-toolkit_final.pdf
4. Адвокаційна діяльність бібліотек / уклад. Л. Мажара. – Запоріжжя : RVG, 2012. – Вип. 1. – 32 с. – Рос. / Укр.
5. Барабаш С. И. Адвокационная деятельность библиотек как новое направление Библиотекведения [Электронный ресурс] / С. И. Барабаш, В. В. Загуменная ; НТУУ «КПИ», НТБ ; НАКККМ // XVII Международная Конференция «Крым 2010». «Библиотеки и информационные ресурсы в современном мире науки, культуры, образования и бизнеса». Судак, Автономная Республика Крым, Украина, 5–13 июня, 2010. – Режим доступу: <http://www.gpntb.ru/win/inter-events/crimea2010/disk/proceeding.html>
6. Барабаш С. И. Библиотечна адвокация як комплексна дія та показник розвитку громадянського суспільства: досвід Секції УБА з адвокатури [Електронний ресурс] : [презентація] / С. И. Барабаш ; НТУУ «КПИ», НТБ // Щорічна та звітно-виборна Конференція УБА «Розбудова громадянського суспільства: місія Української бібліотечної асоціації», 18–19 листопада 2015 р., м. Київ. – Електронні текстові дані (1 файл: 8,22 Мбайт). – Київ, 2015. – Назва з екрану. – Режим доступу: <http://ela.kpi.ua/handle/123456789/14299>
7. Блог з адвокатури. – Режим доступу: [http://advocacy-uba.at.ua/blog](http://advocacy-uba.at.ua/bloghttp://advocacy-uba.at.ua/blog)
8. Воскобойнікова-Гузєва О. В. Стратегія розвитку бібліотечно-інформаційної сфери України: генезис, концепція, модернізація: монографія / Воскобойнікова-Гузєва Олена Вікторівна ; НАН України, Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського ; наук. ред. Г. І. Ковальчук. – Київ : Академперіодика, 2014. – 362 с.
9. Голоха Л. Ф. Модернізація державного управління бібліотечною справою в Україні: теоретико-методологічні аспекти: автореф. дис... канд. наук з держ. упр.: 25.00.01 / Голоха Любов Федорівна ; Дніпропетр. регіон. ін-т держ. упр. Нац. акад. держ. упр. при Президенті України. – Дніпропетровськ : [б. в.], 2009. – 20 с.
10. Давидова І. О. Інноваційна політика бібліотек України: зміст та стратегії розвитку в інформаційному суспільстві: автореф. дис... д-ра наук з соц. комунікацій: 27.00.03 / Давидова Ірина Олександрівна ; Харк. держ. акад. культури. – Харків : [б. в.], 2008. – 51 с.
11. Долан Дж. Центр маленького сообщества и глобальной коммуникации / Дж. Долан (Библиотечная адвокация) // Современная библиотека. – 2010. – № 3. – С. 18.
12. Загуменная В. В. «Адвокаси» без перешкод: про актуальну проблему сьогодення: потребу вільного та відкритого доступу до інформації / В. В. Загуменная // День. – 2010. – 12 серп.
13. Загуменная В. В. Адвокация: представлення інтересів бібліотек : посіб. для тренерів за прогр. підвищ. кваліфікації // Укр. бібл. асоц., Нац. академія керівних кадрів культури і мистецтв, Центр безперервн. інформ.-бібл. освіти, Головний тренінгов. центр для бібліотекарів ; В. В. Загуменная. – Київ : Самміт–книга, 2012. – 60 с.
14. Іванова Н. Г. Електронне інформування в правовій сфері як бібліотечний аспект розвитку інформатизації в Україні (1998–2008 рр.) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. іст. наук : спец. 27.00.03 «Книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство» / Іванова Наталія Георгіївна ; Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. – Київ : [б. в.], 2010. – 16 с.
15. Коваленко І. П. Комунікаційні засоби формування правової культури бібліотечних фахівців : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук із соц. комунікацій : спец. 27.00.03 «Книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство» / Коваленко Ірина Павлівна ; Харків. держ. акад. культури. – Харків : [б. в.], 2010. – 21 с.
16. Конституція України: офіц. вид. / Верховна Рада України. – Київ : Парламентське вид-во, 2006. – 59 с. – (Серія «Закон України»).
17. Кучереносов В. Ефективне управління та залучення додаткових ресурсів для бібліотек : посіб. для бібліотечних працівників / Владислав Кучереносов // Бібліоміст : [сайт програми]. – Електронні дані. – Назва з екрану. – Режим доступу: http://ula.org.ua/bibliomist/images/documents/171/Library_management_Handbook.pdf
18. Матвеев М. Ю. Имидж библиотек как социокультурный феномен [Текст] : моногр. / М. Ю. Матвеев ; Рос. нац. б-ка. – СПб. : Рос. нац. б-ка, 2009. – 444 с. – Библиогр.: с. 378–439.
19. Пашкова В. С. Еволюція національних бібліотечних асоціацій (1876–2009) : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня д-ра іст. наук : спец. 27.00.03 «Книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство» / Пашкова Валентина Степанівна ; Нац. б-ка України ім. В. І. Вернадського. – Київ : [б. в.], 2010. – 40 с.
20. Пашкова В. С. Інтелектуальна свобода та доступність інформації в демократичному суспільстві. Етика бібліотечного працівника : посіб. для тренерів за прогр. підвищ. кваліфікації / Укр. бібл. асоц., Нац. академія

керівних кадрів культури і мистецтв, Центр безперервн. інформ.- бібл. освіти, Головний тренінгов. центр для бібліотекарів ; В. С. Пашкова. – Київ : Самміт-книга, 2012 – 68 с.

21. Соловйова М. В. Комерціалізація бібліотечно-інформаційної діяльності в умовах ринкової економіки України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з соц. комунікацій: спец. 27.00.03 «Книгознавство, бібліотекознавство, бібліографознавство» / Соловйова Марія Володимирівна ; Харк. держ. акад. культури. – Харків : [б. в.], 2009. – 20 с.

Пугач Л.Ю.

Львовский национальный университет имени Ивана Франко

ВОПРОС «ADVOCACY» НА СТРАНИЦАХ НАУЧНЫХ ИЗДАНИЙ (2000-2015 гг.): ИСТОРИОГРАФИЯ ИССЛЕДОВАНИЯ

Аннотация

На основе анализа отдельных научных изданий, в частности, таких как: авторефератов диссертаций и монографий раскрыты вопросы адвокации, что освещается и активно обсуждается теоретиками и практиками библиотечной отрасли. Описаны основные принципы организации адвокационной деятельности. Исследованы и проведен анализ отечественного опыта в деятельности адвокационной кампании библиотек. Освещены теоретико-методологические основы библиотечной имиджеологии. Сделана попытка проанализировать мотивы, которые побудили к обсуждению важной связанной звена как: социум библиотека властные структуры.

Ключевые слова: адвокаты, адвокационная деятельность, библиотека, информационное общество, Украинская библиотечная ассоциация (УСА), документо-информационные ресурсы, библиотека, информационное общество, местная община.

Puhach L.U.

Ivan Franko National University of L'viv

QUESTION «ADVOCACY» ON PAGES SCIENTIFIC PUBLICATIONS (2000-2015): HISTORIOGRAPHY RESEARCH

Summary

Based on the analysis of some scientific publications, in particular, such as abstracts of dissertations and monographs, advocacy issues are disclosed that is highlighted and actively discussed by theorists and practitioners of libraries. The basic principles of advocacy organization are described. Studied and analysed national experience in advocacy campaign of libraries. Highlighted theoretical and methodological foundations of library's imagology. An attempt to analyze the reasons that led to the discussion of important liaison units as society-library-authorities is made.

Keywords: Advocacy, advocacy activities, library, information society, Ukrainian Library Association (ULA), document-information resources, library, information society, the local community.